

*Sygn. akt VIII AKa 52/23*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 11 marca 2024 r.*

*Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:*

*Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)*

*Sędziowie: SA – Dorota Radlińska*

*SO (del.) – Piotr Bojarczuk*

*Protokolant: – st. sekr. sąd. Katarzyna Rucińska*

*przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego K. A.*

*po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2024 r. sprawy*

*M. D. (1) urodz. (...) w B. syna J. i R.*

*oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,*

*na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego*

*od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie*

*z dnia 18 lutego 2022 r. sygn. akt VIII K 50/20*

*I. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w komparycji (części wstępnej) wyroku w ten sposób, że w opisie zarzucanego czynu kwotę 445.500 (czterysta czterdzieści pięć tysięcy pięćset) euro zastępuje kwotą 445.000 (czterysta czterdzieści pięć tysięcy) euro;*

*II. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego M. D. (1) w ten sposób, że w opisie czynu zarzucanego i przypisanego w punkcie 1 sentencji sformułowanie „znacznych rozmiarów” zastępuje sformułowaniem „znacznej wartości”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjmuje kwalifikację prawną czynu i podstawę prawną wymierzonych kar pozbawienia wolności oraz grzywny w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 07.06.2010 r.;*

*III. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części w stosunku do oskarżonego M. D. (1);*

*IV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa: a) od oskarżonego kwotę 9.180 (dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt) zł tytułem opłat i od oskarżyciela posiłkowego K. A. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem opłaty, b) od oskarżonego i od oskarżyciela posiłkowego przypadające na nich pozostałe wydatki za postępowanie odwoławcze.*

## UZASADNIENIE

|  |  |
|--|--|
|  |  |
|--|--|

|   |               |                |
|---|---------------|----------------|
| Formularz UK 2  | Sygnatura akt | VIII AKa 52/23 |
| Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników: | 2             |                |
| 1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>   |               |                |

### **1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VIII K 50/20 z dnia 18.02.2022 r.

### **1.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

### **1.3. Granice zaskarżenia**

#### **1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

|  |   |            |
|--|---|------------|
| x w części   | #   | co do winy |
| x  | co do kary  |            |
| #  | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia  |            |
| <b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>                  |   |            |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji |   |            |
| #  | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu  |            |
| #  | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu  |            |
| x  | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia  |            |
| x  | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia  |            |
| x  | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka |            |

|   |                 |  |
|---|-----------------|--|
| # | art. 439 k.p.k. |  |
| # | brak zarzutów   |  |

#### 1.4. Wnioski

|   |           |   |        |
|---|-----------|---|--------|
| # | uchylenie | x | zmiana |
|---|-----------|---|--------|

### 2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

#### 2.1. Ustalenie faktów

| <b>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>    |           |  |                 |                   |        |
|--|-----------|--|-----------------|-------------------|--------|
| Lp.  | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód           | Numer karty       |        |
| 1  |           | M. D. (1)                                  | Brak karalności | Dane o karalności | k. 955 |
| <b>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b> |           |  |                 |                   |        |
| Lp.  | Oskarżony | Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi | Dowód           | Numer karty       |        |
|  |           | Nie dotyczy                                |                 |                   |        |

#### 2.2. Ocena dowodów

|   |                   |  |
|---|-------------------|--|
| <b>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b> |                   |  |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1                                 | Dowód             | Zwięźle o powodach uznania dowodu  |
| 1   | Dane o karalności | Dane o karalności potwierdzają, że oskarżony aktualnie jest osobą niekaraną za przestępstwo. Brak jest podstaw do kwestionowania tego dokumentu. |

|   |             |  |
|---|-------------|--|
| <b>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b> |             |  |
| Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2  | Dowód       | Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu |
|   | Nie dotyczy |  |

|   |  |   |
|---|--|---|
| <b>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b> |  |   |
| Lp.   | Zarzut   |   |
| 1/  | <p><b>Obrońcy pkt 1</b> obraży przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia tj.:</p> <p>a/ art. 5 § 2 kpk poprzez jego niezastosowanie, mimo iż wystąpiły nieusunięte w postępowaniu dowodowym wątpliwości, albowiem oskarżonemu nie przedstawiono jednoznacznych dowodów pozwalających na przypisanie mu</p> | <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p> |

|   |  |  |
|---|--|--|
|   | <p>popelnienia przestępstwa oszustwa na szkodę K. A.;</p> <p>b/ art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- częściowo wyjaśnień oskarżonego, podczas gdy oskarżony nie ukrywał zakresu podjętych czynności, miał zamiar wywiązania się z umowy z pokrzywdzonym, a z uwagi na upływ 10 lat mógł nie pamiętać wszystkich szczegółów,</li> <li>- częściowo zeznań świadka W. D. (1), podczas gdy prawidłowa ocena prowadzi do wniosku, że oskarżony miał zamiar wywiązania się z umowy z pokrzywdzonym,</li> <li>- zeznań świadków pokrzywdzonego, M. S. (1) i M. K., w sytuacji gdy w opozycji do wniosków z w/w zeznań stoją wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego i zeznania W. D. (1), wykluczające popelnienie przestępstwa przez oskarżonego;</li> </ul> <p>c/ art. 410 kpk poprzez pominięcie faktu, iż z karty karnej oskarżonego wynika, iż wyrok AG C. został wydany w 2015 r., natomiast niniejszy wyrok w 2022 r., co oznacza, iż doszło do zatarcia skazania.</p> |  |
| <p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>   |  |  |
| <p>a/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności</p> |  |  |

przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/.

b/ W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego M. D. (1) oraz generalnie właściwie ocenił ujawnione dowody, mając na uwadze treść art. 7 kpk, a ocena ta nie wymagała większej korekty. Oparł się na całości przedstawionemu materiałowi dowodowemu oraz wobec tego odnośnie poczynionych ustaleń nie naruszył art. 410 kpk, ponieważ uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a nie poprzez nieuwzględnienie czegoś, co potencjalnie dopiero mogłoby zostać na tej rozprawie ujawnione /tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii, wpływających na ustalenie sprawstwa i winy. Zatem niezasadny jest zarzut z pkt 1b apelacji.

c/ Chybiony jest zarzuty obrońcy z pkt 1a apelacji dotyczący naruszenia art. 5 § 2 kpk, gdyż Sąd I instancji nie miał nieusuwalnych, obiektywnych wątpliwości co do zachowania oskarżonego czy innych uczestników zdarzeń, a dopiero ich istnienie warunkuje zastosowanie

tego przepisu. Zarzut obrazy tego przepisu może być uznany za skuteczny tylko wówczas, gdy zostanie wykazane, że orzekający sąd rzeczywiście miał wątpliwości o takim charakterze i nie rozstrzygnął ich na korzyść oskarżonego. Dla zasadności tego zarzutu nie wystarczy zaprezentowanie przez stronę własnych wątpliwości co do stanu dowodów /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego sygn. V KK 68/2018 z 04.04.2018 r. lex nr 2488989/. Natomiast wina oskarżonego została udowodniona w zakresie przypisanego czynu, o czym przekonuje treść zaskarżonego wyroku i jego uzasadnienia. Przy tym nieprawidłowe jest równoczesne stawianie zarzutu naruszenia art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, ponieważ o niedających się usunąć wątpliwościach można mówić dopiero po przeprowadzeniu prawidłowej i wszechstronnej oceny dowodów.

d/ Nie doszło zatem do obrazy art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk ani art. 410 kpk czy innych przepisów procesowych, która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku bądź nakazywała jego zmianę co do sprawstwa i winy oskarżonego. Zatem wniosek obrońcy o uniewinnienie oskarżonego jest w oczywisty sposób bezzasadny.

e/ Sąd Okręgowy dokonał właściwej oceny częściowo rozbieżnych wyjaśnień osk. M. D. (1) i depozycji świadków, dokładnie przedstawił tok swojego rozumowania i skarżący go nie podważył skutecznie. Zarzuty stanowią jedynie polemikę z argumentacją Sądu. Oskarżony nie przyznał się do winy, ale potwierdził niektóre okoliczności dotyczące przedmiotowego zamówienia na dostarczenie 25 samochodów



ciężarowych dla K. A.. Nie kwestionował otrzymania od pokrzywdzonego całości uzgodnionej kwoty tj. 445.000 euro i przekazania części tej sumy firmie (...) Deutschland. Jednakże niewątpliwie jego wyjaśnienia w istotnej części nie są wiarygodne, gdyż są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Oskarżony nieprawdziwie podał, że poprzednio z firmy (...) Deutschland otrzymał wszystkie 71 pojazdów i zapłacił za nie /k.706/, co jest niezgodne z zeznaniami M. K. /k.368-370/ i dokumentacją. Nie wytłumaczył także dokładnie, dlaczego firma (...) Deutschland nie dostarczyła mu 25 samochodów ciężarowych dla K. A. i zasłaniał się niepamięcią. Przyznał, że liczył się z brakiem pojazdów dla pokrzywdzonego i początkowo nie informował go o braku pieniędzy na zakup wszystkich samochodów /k.706/. Miał początkowo zamówić 20 pojazdów, a potem 5. Nie zwrócił pokrzywdzonemu pieniędzy. Zlicytowano mu nieruchomości na potrzeby zaspokojenia wierzycieli, w tym banków /k.706v/. Wskazał na swoje kłopoty z regulowaniem zobowiązań i inne transakcje z pokrzywdzonym /k.743/. Zatem z wyjaśnień oskarżonego jednoznacznie wynika, że otrzymał uzgodnioną kwotę od pokrzywdzonego, ale z uwagi na inne zobowiązania nie dostarczył mu obiecanych pojazdów i od początku miał tego świadomość.

f/ Zeznania K. A. jasno wskazują, że współpracował w sprzedaży pojazdów ciężarowych z oskarżonym i jego synem. Dnia 05.01.2010 r. otrzymał drogą elektroniczną ofertę od W. D. (1) kupna-sprzedaży 25 pojazdów marki M.. Kwota 20.000 euro pozostała z wcześniejszych

rozliczeń, a 425.000 euro przełał 21.01.2010 r. na rachunek nr (...). D.. Oskarżony zobowiązał się do ustalenia czasu dostarczenia pojazdów. Jednakże samochody nie zostały dostarczone a oskarżony i jego syn tłumaczyli się problemami z dokumentacją w firmie (...), zapewniali, że wszystko jest w porządku i że zapłacili firmie (...), wysłali też kopię wyciągu z rachunku z płatnościami 22.01.2010 r. kwoty 100.000 euro i 112.000 euro, a 27.01.2010 r. kwoty 100.000 euro dla R.. W pewnym momencie W. D. poinformował o zwrocie pieniędzy od R. i zobowiązał się do zwrotu w ciągu 2 dni całej sumy pokrzywdzonemu /k.120/. Wobec nieodzyskania pieniędzy pokrzywdzony uzyskał od M. D. weksel /k.120v/, wystawiony 12.10.2012 r. /k.54/. Okazało się, że M. D. miał długi w firmie (...) /k.121/. Relacja ta koreluje z przekonującymi zeznaniami świadków M. S. (1) i M. K., które dodatkowo świadczą o popełnieniu oszustwa przez oskarżonego. Według M. S., M. i W. D. nie otrzymali z firmy (...) żadnego samochodu z przedmiotowego zamówienia i ostatecznie M. D. powiedział, że zwróci pieniądze pokrzywdzonemu, czego nie zrobił /k.266-267/. M. K. podał, że firma (...) i W. D. 25.01.2010 r. przelewem wpłaciła 212.000 euro za poprzednie samochody, ale nie zapłaciła za kolejne zamówienie i umowa została wypowiedziana /k.370-376/. Koresponduje to z dołączoną do akt dokumentacją /k.17-27, 37-49 i in./.

g/ Natomiast W. D. (1) skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań /k.880v/, a więc jego zeznania z postępowania przygotowawczego nie mogą

stanowić dowodu w sprawie / zakaz z art. 186 § 1 kpk/ i powoływanie się na nie przez Sąd Okręgowy i obrońcę jest oczywiście błędne. Wylimitowanie tych zeznań w żadnej mierze nie wpływa na poczynione ustalenia faktyczne i przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwo oszustwa.

h/ Powyższe przekonuje, że oskarżony negując swoją winę nieudolnie starał się uchronić od grożącej odpowiedzialności karnej. Z pieniędzy otrzymanych od pokrzywdzonego /445.000 euro/ uregulował zaległe zobowiązanie na kwotę 212.000 euro na rzecz firmy (...) Deutschland GMBH / tj. sp. z o.o./ i przelał dla niej dodatkową sumę 100.000 euro, która została mu zwrócona. Ponadto nie wiadomo dokładnie, co zrobił z pozostałą łączną sumą 233.000 euro i jego wyjaśnienia wskazują, że została zajęta na rzecz innych wcześniejszych zobowiązań. Korelują z tym dane o stracie w działalności za 2009 r. i 2010 r. /k.799/. Zatem zawarł umowę i przyjął pieniądze od pokrzywdzonego, nie informując go o swoich problemach finansowych i nie mając możliwości wywiązania się z umowy na sprzedaż 25 pojazdów. W tej sytuacji nie można przyjąć, aby oskarżony miał rzeczywisty zamiar i możliwość wywiązania się z w/w umowy.

i/ Niezbędne dla sprawy informacje dotyczące rachunku bankowego nr (...) w V.-R. w (...) eG znajdują się w aktach /k.29-32, 295-316, 441-444, 462-699/ i potwierdzają dokonanie przelewów (...).01.2010 r. na kwoty 100.000 euro i 112.000 euro /które wpłynęły 25.01.2010 r. k. 439/, a 27.01.2010 r. przelanie

kwoty 100.000 euro dla firmy (...) oraz posiadanie konta przez M. D. i upoważnienie do rachunku dla W. D.. Obrońca nie wykazał, aby konieczne było uzyskanie innych danych z w/w rachunku bankowego z lat 2008-2010.

j/ Brak jest potrzeby uzyskania informacji z Urzędu Skarbowego w D.. Złożone przez oskarżonego deklaracje podatkowe, deklaracje rozliczeniowe i kopie faktur z lat 2008-2010 w świetle ujawnionego materiału dowodowego nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Obrońca nie wykazał, aby konieczne było uzyskanie tych danych.

k/ W rezultacie Sąd Okręgowy prawidłowo przypisał oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk. Nie budzi wątpliwości, że oszustwo należy do przestępstw kierunkowych, które można popełnić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Taki właśnie zamiar słusznie przypisano osk. M. D. (1), ponieważ zataił on przed pokrzywdzonym informacje o swojej trudnej sytuacji finansowej i niemożności zakupu pojazdów od firmy (...), a w konsekwencji niemożności ich sprzedaży zgodnie z umową, co miało oczywisty wpływ na zawarcie umowy kupna-sprzedaży przez pokrzywdzonego. Oskarżony miał świadomość swojej sytuacji i wolę doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia jego mieniem znacznej wartości, przy czym posłużył się fałszem - wprowadził go w błąd co do woli i możliwości wywiązania się z w/w umowy. Wystawienie weksła własnego zostało dokonane znacznie później i przyjęć należy, że w kontekście wyjaśnień oskarżonego

o zlicytowaniu mu nieruchomości na zaspokojenie innych wierzycieli – miało odsunąć w czasie zawiadomienie o przestępstwie i nie miało posłużyć pokrzywdzonemu w uzyskaniu rzeczywistego zaspokojenia wierzytelności. Tak więc wystawienie weksła nie wyklucza popełnienia przestępstwa. Na marginesie nadmienić można, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa karnego i aktualnym orzecnictwem Sadu Najwyższego, popełnienie czynu z art. 286 § 1 kk nie musi nawet oznaczać z góry powziętego zamiaru niezwrócenia lub niespłacenia pożyczki czy innego świadczenia, gdyż dotyczy także sytuacji, kiedy sprawca ma zamiar realizacji zobowiązania, ale uzyskuje dane świadczenie wprowadzając w błąd, wyzyskując błąd albo niezdolność do należytego pojmowania przedsiębranego działania przez ofiarę, która mając pełną wiedzę nie udzieliłaby tego świadczenia.

1/ Zarzut z pkt 1c co do obrazy art. 410 kpk poprzez pominięcie, iż wyrok AG C. został wydany w 2015 r., co oznacza, iż doszło do zatarcia skazania – dotyczy rażącej niewspółmierności kary i zostanie omówiony poniżej odnośnie takiego zarzutu.

| Lp. | Zarzut   |   |
|-----|--|---|
| 2/  | <p><b>Obrońcy pkt 2</b> błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, poprzez błędne uznanie, iż oskarżony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej oraz wprowadził K. A. w błąd co do woli i możliwości wywiązania się z umowy, ergo miał zamiar popełnienia</p> | <p># zasadny<br/># częściowo zasadny<br/>x niezasadny</p> |

|   |   |           |
|---|---|-----------|
|   | przestępstwa oszustwa, co w konsekwencji doprowadziło do przypisania sprawstwa zarzucanego oskarżonemu czynu, mimo iż postępowanie dowodowe nie dostarcza podstaw do wysunięcia wniosku tej treści. |           |
| Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny  |   |           |
| <p>a/ W istocie przedmiotowy zarzut został wadliwie sformułowany, ponieważ chodzi tu o błędną ocenę zebranego materiału dowodowego tj. naruszenie prawa procesowego. Taki zarzut jest pierwotny względem zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, który ma charakter wtórny.</p> <p>b/ Powtórzyć należy, że Sąd Okręgowy dokonał generalnie prawidłowej oceny ujawnionych dowodów w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, przekonująco ją uzasadnił i słusznie uznał M. D. (1) za winnego popełnienia czynu przypisanego w pkt 1 sentencji wyroku tj. przestępstwa oszustwa. Niewątpliwie oskarżony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej oraz wprowadził K. A. w błąd co do woli i możliwości wywiązania się z umowy, czyli miał zamiar popełnienia przestępstwa oszustwa. Zatem nie doszło do błędu w ustaleniach faktycznych, który miałby wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Odwołać się należy do powyższej oceny zarzutów obrońcy z pkt 1.</p> |   |           |
| Lp.   | Zarzut  |           |
| 3/  | <b>I/ Obrońcy pkt 3</b> rażącej niewspółmierności kary roku   | # zasadny |

|   |  |   |
|---|--|---|
|   | <p>pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu tj. wymierzenie kary przekraczającej swoją dolegliwością stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, jakiego miał dopuścić się oskarżony, wynikającą z nadmiernego wyeksponowania okoliczności obciążających, jakie miały zachodzić po stronie oskarżonego, przy jednoczesnym niedostatecznym uwzględnieniu okoliczności łagodzących, świadczące o pozytywnej prognozie kryminologicznej, co powinno skutkować warunkowym zawieszeniem wykonania kary roku pozbawienia wolności.</p> <p><b>II/ Pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego K. A.</b> rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu przez nienależyte uwzględnienie znaczącej szkody finansowej i gospodarczej wyrządzonej oskarżycielowi posiłkowemu i bezwzględności działania oskarżonego na niekorzyść oskarżyciela posiłkowego.</p> | <p># częściowo zasadny<br/>x niezasadne</p> |
| <p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>   |  |   |
| <p>a/ Stosownie do brzmienia art. 438 pkt 4 kpk Sąd odwoławczy zmienia lub uchyla orzeczenie w zakresie kary tylko w przypadku stwierdzenia jej rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że powstałaby znaczna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji a karą, którą należałoby orzec w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Nie każda różnica w zakresie</p> |  |   |

oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować /tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2009 r. II KK 132/05, LEX nr 725034/. Nie chodzi tu o wszelkie możliwe różnice co do wymiaru kary, lecz wyłącznie o tak istotne, że powodowałyby uznanie orzeczonej kary za niesprawiedliwą.

b/ Apelacje nie zawierają argumentów, które prowadziłyby do zakwestionowania stanowiska Sądu I instancji odnośnie wymiaru kary roku pozbawienia wolności i kary 300 stawek dziennych grzywny po 150 zł. Brak jest podstaw do przyjęcia, że nie uwzględniono dostatecznie okoliczności obciążających oskarżonego – wysokiego stopnia szkodliwości społecznej popełnionego czynu, rodzaju naruszonego dobra, wysokości szkody /stanowiącej mienie znacznej wartości/, sposobu działania sprawcy /który wykorzystał zaufanie ofiary i część pieniędzy od razu przeznaczył na spłatę innych zobowiązań/, jego motywacji, niepodjęcia działań w celu naprawienia wyrządzonej szkody. Brak jest jakichkolwiek podstaw do obniżenia czy podwyższenia wymierzonych kar, które są adekwatne do wskazanych danych, jak też uwzględniają dotychczasowy tryb życia oskarżonego, jego postawę – zapewnianie pokrzywdzonego o chęci uregulowania długu i wystawienie przez niego weksla 12.10.2012 r., jego wiek, stan zdrowia i upływ obecnie ponad 14 lat /w dacie wyrokowania



przez SO - 12 lat/ od czynu. Należy przy tym przyjąć pozytywną prognozę kryminologiczną co do zachowania się oskarżonego w przyszłości. Natomiast ma rację obrońca, że oskarżonego należy traktować jako osobę niekaraną, ponieważ skazanie wyrokiem AG C. na karę grzywny uległo zatarciu / k.852, 955/, co było znane już na etapie wyrokowania. Jednakże okoliczność ta samoistnie nie powoduje konieczności złagodzenia wymierzonych kar, gdyż dotyczyła tylko kary grzywny i odmiennego rodzajowo czynu.

c/ Reasumując, wymierzone kary nie są nadmiernie łagodne ani surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko taka kara bezwzględnie pozbawienia wolności jest właściwa i celowa, a w konsekwencji sprawiedliwa. Zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej kary pozbawienia wolności zostałyby uznane za niezasadne premiowanie oskarżonego i zezwolenie na naruszanie porządku prawnego.

Wniosek

**I/ Obrońca M. D. (1)** wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez :

1/ uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu;

2/ ewentualnie warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu.

# zasadny

# częściowo zasadny

x niezasadne

|  |   |  |
|--|---|--|
| <p><b>II/Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego Khalida M. A.</b> wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez podwyższenie kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego do 3 lat.</p> |   |  |
| <p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>   |   |  |
| <p>Wnioski obrońcy i pełnomocnika nie zasługiwały na uwzględnienie wobec przeprowadzonych wyżej w pkt 1-3 rozważań co do zarzutów apelacji.</p>                                    |   |  |
| <p><b>4. OKOLICZNOŚCI<br/>PODLEGAJĄCE<br/>UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b></p>   |   |  |
| <p>1</p>   | <p>Konieczność zastosowania korzystniejszej dla oskarżonego kwalifikacji prawnej czynu.</p> |  |
| <p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>   |   |  |
| <p>Od dnia 08.06.2010 r. doszło do podwyższenia granic kary grzywny.</p>   |   |  |
| <p><b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU<br/>ODWOŁAWCZEGO</b></p>   |   |  |
| <p><b>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>   |   |  |
|  | <p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>  |  |
| <p><b>W punkcie III utrzymano w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części w stosunku</b></p>  |   |  |

|   |                           |  |
|---|---------------------------|--|
| <b>do oskarżonego M. D. (1) tj. w części niezmienionej.</b>   |                           |  |
| Zwięźle o powodach utrzymania w mocy  |                           |  |
| Powody wskazano w części 3 tj. nieuwzględnienie apelacji obrońcy i pełnomocnika.  |                           |  |
| <b>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>  |                           |  |
|   | Przedmiot i zakres zmiany |  |
| W punkcie II zmieniono zaskarżony wyrok wobec M. D. (1) w ten sposób, że w opisie czynu zarzucanego i przypisanego w punkcie 1 sentencji sformułowanie „znaczących rozmiarów” zastąpiono sformułowaniem „znacznej wartości”, a nadto na mocy art. 4 § 1 k.k. przyjęto kwalifikację prawną czynu i podstawę prawną wymierzonych kar pozbawienia wolności oraz grzywny w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 07.06.2010 r. |                           |  |
| Zwięźle o powodach zmiany   |                           |  |
| <p>a/ Zastąpienie wskazanego sformułowania w punkcie I sentencji wypływa z konieczności prawidłowego wskazania, że wyłudzona kwota stosownie do treści art. 294 § 1 k.k. stanowi mienie znacznej wartości.</p> <p>b/ Przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu i podstawy prawnej wymierzonych kar w poprzednim brzmieniu ustawy – wynika z podwyższenia granic kary grzywny od dnia 08.06.2010 r.</p>                           |                           |  |

|   |   |                       |
|---|---|-----------------------|
| <b>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>   |   |                       |
| <b>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>                                   |   |                       |
| 1.1.  | Nie dotyczy   | # art. 439 k.p.k.     |
| Zwięźle o powodach uchylenia  |   |                       |
| Nie dotyczy   |   |                       |
| 2.1.  | Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości<br><br>Nie dotyczy | # art. 437 § 2 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia  |   |                       |
| Nie dotyczy   |   |                       |
| 3.1.  | Konieczność umorzenia postępowania<br><br>Nie dotyczy                     | # art. 437 § 2 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia |   |                       |
| Nie dotyczy   |   |                       |
| 4.1.  | Nie dotyczy   | # art. 454 § 1 k.p.k. |
| Zwięźle o powodach uchylenia  |   |                       |
| Nie dotyczy   |   |                       |
| <b>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>                     |   |                       |

|   |  |  |
|---|--|--|
| Nie dotyczy                                       |  |  |
| <b>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b> |  |  |
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku                    | Przytoczyć okoliczności  |  |
| I.  | Sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w komparycji wyroku w ten sposób, że w opisie zarzucanego czynu kwotę 445.500 euro zastąpiono kwotą 445.000 euro – na mocy art. 105 § 1-3 kpk. |  |
| <b>6. Koszty Procesu</b>                          |  |  |

|                                |   |
|--------------------------------|---|
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności   |
| IV.                            | Zasądzono na rzecz Skarbu Państwa: a) od oskarżonego kwotę 9.180 zł tytułem opłat i od oskarżyciela posiłkowego K. A. kwotę 60 zł tytułem opłaty, b) od oskarżonego i od oskarżyciela posiłkowego przypadające na nich pozostałe wydatki za postępowanie odwoławcze - w oparciu o treść art. 627 kpk, art. 633 kpk, art. 634 kpk i art. 636 § 2 kpk, z uwagi na brak istotnych podstaw do zwolnienia ich od tych kosztów. |

|  |
|--|
| <b>7. PODPIS</b>   |
| Przemysław Filipkowski<br>Dorota Radlińska Piotr Bojarczuk |

|                                 |                        |  |
|---------------------------------|------------------------|--|
| <b>1.3. Granice zaskarżenia</b> |                        |  |
| Kolejny numer załącznika        | 1                      |  |
| Podmiot wnoszący apelację       | Obrońca osk. M. D. (1) |  |

|  |  |            |
|--|--|------------|
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja | Punkt 1 wyroku   |            |
| <b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>                                    |  |            |
| x na korzyść<br># na niekorzyść  | x w całości  |            |
| # w części   | #  | co do winy |
| #  | co do kary   |            |
| #  | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia   |            |
| <b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>  |  |            |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji                             |  |            |
| #  | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu   |            |
| #  | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu |            |

|                     |   |        |
|---------------------|---|--------|
| x                   | art. 438 pkt 2 k.p.k.<br>– obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia   |        |
| x                   | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia  |        |
| x                   | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka |        |
| #                   | art. 439 k.p.k.   |        |
| #                   | brak zarzutów   |        |
| <b>1.4. Wnioski</b> |   |        |
| #                   | Uchylenie   | x      |
|                     |   | Zmiana |

|                                       |                                      |
|---------------------------------------|--------------------------------------|
| <b>1.3. Granice zaskarżenia</b>       |                                      |
| Kolejny numer załącznika              | 2                                    |
| Podmiot wnoszący apelację             | Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego |
| Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia | Punkt 1 wyroku                       |

|  |  |            |  |
|--|--|------------|--|
| ustalenie, którego dotyczy apelacja                |  |            |  |
| <b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>        |  |            |  |
| # na korzyść<br>x na niekorzyść                    | # w całości  |            |  |
| x w części   | #  | co do winy |  |
| x  | co do kary   |            |  |
| #  | co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia   |            |  |
| <b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>                  |  |            |  |
| Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji |  |            |  |
| #  | art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu   |            |  |
| #  | art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu |            |  |
| #  | art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli  |            |  |



|                     |   |   |        |
|---------------------|---|---|--------|
|                     | mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia  |   |        |
| #                   | art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia  |   |        |
| x                   | art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka |   |        |
| #                   | art. 439 k.p.k.   |   |        |
| #                   | brak zarzutów   |   |        |
| <b>1.4. Wnioski</b> |   |   |        |
| #                   | uchylenie   | x | Zmiana |